pag. 188.

Ise aga üiad ühte puhku:
Tule aga orja weta palka,
Waene laps oma waeva palka!
Oi aga muistis koolis waeku:
Ei ma taha waevas palka,
Kui pole maksnud maa päält palka.
Kisu ise omad küüdud kuned,
Lõhu omad lõuendised!

№ 236.

Kübu lüdrikad, tulge mõni minuke!
Ma panen õlbu tõõle:
Sui sukka kuduma,
Talve tangu sõõlma.

Laulud 234–235 on 57aastase Leena Tampõld'i käest, Käina kih.

№ 237.

Jäneset olid pikad püned seered,
Rebased reisi rapsutased,
Hundid seda hulku kaunlased,
Tembu tegu waatased.
Lepa lehed tõid liperpalli,
Sarapuud tõid saperpalli:

pag. 189.

№ 238.

Oh mina waene wana paisu,
Eks ma mõind noorelt naisewõtta!
Mull oleks arjad ohjimada,
Talgalised palumada.
Nüüd on külalised suured sed,
Ei taha üksi mulle tulla.
Murdu ma laksin, murdu ma oleksin,
Tuleb see armas õhtne aeg,
Ei pole oma, keda ma ohsin,
Ei pole kaasa, keda ma kaasun.
Oma ohsin õuet mõõda,
Kaasa aja äärest mõõda...
Kun mängib kullaga,
Päev mängib pärjaga,
Mina aga noore neiuga.

№ 239.

Ma oli muiste meus ja ilus,
Ma sõitsin kahe kõrsu wahet.
Sääl mind püüdsid iga mees,
Lihunikud, linna sellid.
Saksad soovsid saani päale,